

13. okt. 1845

FAKTA

Dato:
13. okt. 1845

Sidetæl:
Dagbog F, side 113-114

Dagbogens placering:
Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.
KKS19997

Trykt udgave:
Bjarne Jørnæs (red.): Johan Thomas
Lundbye. Rejsedagbøger 1845-1846,
Statens Museum for Kunst 1976, s.
141-142; Jesper Svenningsen (red.):
Seks år af et liv. Johan Thomas
Lundbye – Dagbøger om tro, skæbne,
kunst og kærlighed, København 2018,
s. 375

TRANSSKRIFTION

Rom 13 Oct 1845.

Idag har jeg gjenseet Ussing¹, og været med ham, Jerichau² og Mynster³ i Campagnen udenfor Porta S Sebastiano. Vi vare ved Cæcilie Metellas Grav, ved [overstreget: et] en antik Cirkus, laae derpaa •114• længe paa en Høi med en yndig Udsigt med Albaner og Sabinerbjergene, der viiste sig med en Skarphed og Fiinhed i den klare, gjennemsigtige Luft, som jeg endnu ikke har seet saa deiligt. Derfra gik vi gennem en lille dunkel Lund af immergrønne Ege til Ægeriagrotten, som ligesaalidt tilfredstillede mine Forventninger som mange andre Ting, hvoraf der gaaer stort Ry, forbi et lille Bachus Tempel, kaldet "det latterlige", der er meget kjønt med sin Muursteensmosaik og et Baand, der løber rundt med en Alagrec imellem de flade Pilastre. Da vi atter vare indenfor Porten besaae vi to antike Grave, hvoraf især den sidste, mindre, var nydeligt decoreret deels med [farvet] Stuk, deels med Maleri. I den første, der var større og mere regelmæssig, saae vi i en Niche en deilig lille Marmorbuste. – I en Viinkneipe, Sabineren kaldet, nød vi vort Brød, Ost og Salame (Pølse) med Viin til, og her drak Ussing og jeg Duus. Saaledes endte en rar Dag i Rom.

¹ Johan Louis Ussing (1820-1905), filolog og arkæolog. Lundbye havde kendt Ussing siden 1837.

² Billedhuggeren Jens Adolf Jerichau (1816-1883).

³ Christian Ludvig Mynster (1820-1883), forfatter og søn af Sjællands biskop J.P. Mynster.

De første Opføringer blev dog som det første
 i en senere Samtale, og den tredje blev det,
 naar blot Adolf vil sige mig, at Therald har
 ikke villet sige mig at være falsk, end alle
 Mennesker, med Modtagelse af de saare Lu-
 kelte, der kunne sige dem frie for nogen sin-
 de at have sagt en Løgn, eller at have talt
 til Mord. "Gode, hilsende" har Therald
 misforstaaet og der istedet for hørt "kædet",
 hvorved kommer frem Noget, der for mig
 vil ligesaa latterligt som, at jeg skulde have
 haand Nag til ham eller noget Menneske
 i mange Aar. Hvad jeg har paa Samvittig-
 heden er meest med Pleursigne paa mig selv,
 i mit Forhold til Andre er jeg saa rolig
 for, at aldrig Falskhed eller Klod har sigt
 sig under Gudmedighedens Naabe; thi, enten
 er det saa: at jeg er uvelillig steent mod en
 and Menneske, eller, jeg er en Skurk - og
 det sidste falder mig svært at tro. -

Rom 13 Oct 1845.

I dag har jeg gjenaaet Moring, og været med ham,
 Jerichu og Auguster i Campagnaen inden for
 Porta S. Sebastiano. Vi vare ved Cecilia ^{etel} ~~Marta~~
 las grav, ved et en antik Kirkens, laas der paa

længe paa en Kløi med en gjindig Udsigt med
 Albaner og Sabiner bjergene, der viste sig med
 en Skarphed og Finkhed i den klare, oplysningsrige
 Luft, som jeg endnu ikke har set saa deilig.
 Derfra gik vi gjennem en lille stenet Land
 af immergrønne Ege ned til Ogeria gratten,
 som ligesaa lidt tilfreds stillede mine Forvent-
 ninger som mange andre Ting, hvoraf der gaar
 stort Nøj, forbi et lille Bacchus Tempel, kaldet
 "det latterlige"; der er meget kjønt med sin Minis-
 stensmosaik og et Baend, der løber rundt med
 en Alagroc imellem de flade Pilastre. Da
 vi atter vare indunder Porten herse vi to antike
 Grave, hvoraf især den sidste, mindre, var
 nysdeligt decoreret dels med ^{farvet} Stuk, dels med
 Maleri. I den første, der var større og mere
 regelmæssig, saae vi i en Niche en deilig
 lille Marmorkonste. I en Niinkneipe,
 Sabineren kaldet, nød vi rodt Brød, Ost og Sala-
 me (Påse) med Vin til, og her drak Moring
 og 11 Druis. Saaledes endte en rar Dag i Rom.
 Rom 17 Oct 45.

Her vil jeg nævne de Billeder, der meest glædede
 mig Galleri Chaxca, hvor jeg var idag med
 Moring, Münster, Schack og Sønskere mag. Josephson.